

Його автор, відомий ландшафтний архітектор Саймондс, зумів створити мальовничий оазис з мікрорельєфом як контраст урбанізованому місту.

Заслугує уваги досвід японських архітекторів, які створили багаторусний сквер для «споглядального» відпочинку в місті Каратсу. Композиція будується на поєднанні декоративних стінок, терас, сходів, фонтанів, скульптур, водойм. Для покриття застосований кольоровий пісок і галька.

Прогресивний метод збільшення озеленення міської території - це створення садів на плоских дахах житлових і громадських будівель. Вони мають перевагу з точки зору інсоляції і забрудненості повітря, так як на рівні дахів повітря значно чистіше. У багатьох містах світу озеленення покрівель розглядається як один із шляхів вирішення проблеми оздоровлення навколишнього середовища, а отже, поліпшення якості життя городян.

ПРИНЦИПИ РЕНОВАЦІЇ ПРИРІЧКОВОЇ ТЕРИТОРІЇ НАЙКРУПНІШОГО МІСТА (НА ПРИКЛАДІ РАЙОНУ ГРИГОРІВКИ У МІСТІ ХАРКОВІ)

Кандибальська Г.В.

Науковий керівник – Коптєва Г.Л., канд. архіт., доцент

Містобудівні проблеми стають все більш актуальними у зв'язку з ускладненням функціональної структури життєдіяльності сучасних міст, що вимагає адекватного вирішення і, як наслідок, додаткових досліджень в цій галузі. Данна ситуація характеризується порушенням рівноваги між природнім і штучним середовищем через стихійну урбанізацію, гіпертрофоване зростання міст і глобальну технізацію. Суспільством мають бути збережені для наступних поколінь оптимальні умови існування та біогеосистемна різноманітність. А також досягнуто поліпшення екологічного стану та привабливості прирічкових територій (ПТ) за рахунок містобудівної та економічної діяльності. Тому невід'ємною вимогою сучасного розвитку урбанізованого середовища є гармонізований простір.

Більшість міст світу сформувались на узгір'ях, у річних долинах та біля водних об'єктів, які мають вплив на усі складові міського середовища. Ландшафти річних долин нестійкі до антропогенного навантаження. Через велике транспорте навантаження, діючі промислові підприємства, господарську діяльність, хаотичне освоєння та щільності житлової та громадської забудови, ріки придбали негативні якості, які згубно впливають на екологічний стан усієї системи розселення:

забруднення акваторія, порушення природних ландшафтів, зникнення рослинних покривів та інше.

У зв'язку з цим з'явилась необхідність до комплексного підходу організації ПТ, які знаходяться у екологічному комплексі.

Проблемою дослідження є дисгармонія організації природних та штучних елементів в містобудівному просторі.

Мета дослідження – виявити принципи реновації ПТ найкрупнішого міста (на прикладі району Григорівки м. Харкова).

В результаті аналізу науково-практичного досвіду, вивченню і систематизації факторів та принципів, була побудована концептуальна модель вирішення проблеми ПТ найкрупнішого міста Харкова (на прикладі району Григорівки).

Окреслені основні принципи та прийоми реновації прирічкових територій в таких аспектах: планувальному, структурно-функціональному, композиційному:

- принцип екологічності реалізується у прийомі вписування комплексів в природне оточення; максимальне використання природного ресурсу та упорядкування антропогенного навантаження на ландшафт;

- принцип інтегрованості реалізується у вписуванні забудови в існуючий ландшафт з максимальним збереженням природних компонентів;

- принцип поліфункціональності реалізується у прийомі розширення функціональної насиченості забудови, створення на їх базі додаткових обслуговуючих функцій;

- принцип просторового та композиційного взаємозв'язку реалізується завдяки прийомам: забезпечення зв'язності комунікаційного каркасу між окремими зонами, розвитку інноваційної просторової структури, розробці яскравого індивідуального образу;

- принцип трансформації реалізується завдяки прийомам трансформації відкритих просторів, зонування просторів; використання найбільш елементів;

- принцип технологічності реалізується у впровадженні новітніх інженерних технологій; використання останніх розробок у сфері будівельних матеріалів, конструкцій.

Окреслені прийоми формування прирічкової території, що враховують вимоги до організації сучасної житлової, громадської та промислової забудови, організації рекреаційної території, застосовані в концептуальному проектуванні прирічкової території району Григорівки в місті Харкові.

В результаті концептуального проектування було підтверджено доцільність та ефективність запроваджених принципів та прийомів, що

сприяє вдосконаленню екологічного комплексу ПТ та екомережі м. Харкова в цілому. Збереження і примноження елементів природного каркасу сприяє екологічній стійкості територій, що дозволяє компенсувати і нейтралізувати негативні явища антропогенної діяльності. Грамотне розміщення системи озеленення, особливо прирічкової території, розвиток екологічного підходу при організації містобудівного простору; підвищення ролі природного та географічного чинників в просторовій структурі міста; пошук нових підходів включення природних форм в архітектурний простір; формування природної інфраструктури для відновлення функції архітектурного ландшафту; пошук балансу між штучними і природними факторами архітектурного простору все це сприяє гуманізації просторового середовища міста.

ФОРМУВАННЯ АРЕАЛУ СТУДЕНТСЬКОЇ АКТИВНОСТІ В М. ХАРКОВІ

Костіна К.В.

Науковий керівник – Коптєва Г.Л., канд. архіт., доцент

Ареал студентської активності включає різні процеси життєдіяльності людини: освітні, культурні, наукові та побутові, що реалізуються шляхом особливої архітектурно-містобудівної організації їх території. Динамізм сучасно життя сьогодні, як ніколи, впливає на потреби в організації нових форм проживання, навчально-дослідної діяльності, дозвілля та спортивно-оздоровчої діяльності особливо молоді. Стратегія сталого розвитку міст потребує нового погляду на раціональність використання території ареалу студентської активності в структурі міста. Нові соціокультурні тенденції також впливають на життєдіяльність студентської молоді та суспільства в цілому.

На даний час сформовані зони активності студентів не відповідають потребам життєдіяльності сучасної молоді та не мають під собою регулюючої нормативної документації. Ця проблема актуальна та потребує сучасного рішення. Сучасне місто майже не пропонує молоді місць для дозвілля поруч із вищим науковим закладом або гуртожитками. Традиційно чітко складена система планування міст не дозволяє у повній мірі організувати студентській молоді одночасно житлову, освітню та дозвільну зони.

У зв'язку з цим основною метою є визначення основних прийомів формування ареалу студентської активності на основі існуючих містобудівних принципів у м. Харкові. Наукова новизна даного дослідження полягає у виявленні основних прийомів формування ареалу сту-